

Но до тосъ не драгъ намъ часъ,
 Нек' са чува чашный звонъ
 Да живѣе любовта.

Плтицы на този свѣтъ
 Не грижете са за тамъ
 Дѣто царствува Плутонъ.
 Този свѣтъ е сѣщій цвѣтъ!
 И утѣха намъ и вамъ
 Е Ципридинныйтъ домъ.

Пакъ подирь малко са мѣни размѣрътъ и тонътъ на музика-
 та и послѣдува.

Ако краткыйтъ животъ
 И на косъмъ да стои,
 Пакъ въ пѣсни той въ хоровадъ
 Весело да са двои.
 Ехъ, вий младины млады!
 Никой да са не свѣни
 На момичешкы гърды
 Чело да си ослони.

Пристѣпи третій другій купъ момы къмъ странния ощи жер-
 венникъ, съ чашы пълны вино за здравица и чу са музыка побав-
 на по тона и по размѣра.

Ела, еви са, мила сѣнка,
 Ела въ безпѣлныя си духъ
 Да чуешъ дружескій привѣтъ
 Отъ насъ накитены съ вѣнцы.
 До като сѣдбата ѣ засѣна
 Не вѣне и послѣдній листъ,
 И ный въ рѣка съ чашы Нектъръ
 Здрависвамы пріатель старъ.
 Когато нашій редъ настане
 Око за вѣченъ склопимъ сѣнь
 Ты посрѣшши другари стары
 Съ вечера въ тъмныя си домъ.